

Aan: Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Directie Gezond en Veilig Werken en Dhr. L.F. Asscher

Van: Vereniging van Vrije Theaterproducenten, bestaande uit:

- Agents After All BV
- Bos Theaterproducties
- DommelGraaf
- EB Theater
- Eigen Naam BV
- George Visser Productions BV
- Impresariaat WallisFinkers
- Janke Dekker Producties
- NEW Productions (Soldaat van Oranje)
- PUURee
- Rick Engelkes Film en Theater Producties
- Senf Theaterpartners
- Stage Entertainment Nederland
- Stardust BV
- Studio100
- Van Lambaart Entertainment

Betreft: Reactie nieuwe concept beleidsregels inzake de ontheffing van het verbod op kinderarbeid 2015

Datum: 1 juni 2015

“Ik had nooit kunnen denken dat dit zo leuk werd.”

“Dat is hetzelfde met kinderen die goed zijn in tennis , hockey of turnen. Maar zij mogen net zo vaak sporten als ze willen terwijl ik maar 24 keer mag optreden bij Billy Elliot.”

“Het is nu misschien wel zo dat ik er geld mee verdien maar dat hoef ik net zo goed niet, ik heb liever dat ik vaker mag spelen.”

Dit zijn enkele zinnen uit een e-mail die Jente van den Brenk (10 jaar) zelfstandig heeft geschreven aan Minister Lodewijk Asscher op 29 maart jl. Zinnen die voor ons als theaterproducenten uiterst herkenbaar zijn. Al 10-tallen jaren produceren wij voorstellingen met daarin rollen gespeeld door talentvolle kinderen. We ervaren dat het voor deze kinderen een fantastische ervaring is waarbij ze zich op verschillende competenties ontwikkelen, vriendschappen sluiten en hun creativiteit kwijt kunnen. Als producenten kennen we onze verantwoordelijkheden en zijn we zeer ervaren in het, aan de hand van de beleidsregels, op een verantwoorde en zorgvuldige wijze begeleiden van deze kinderen. In deze brief reageren we namens alle vrije theaterproducenten.

Al vele jaren worden er volgens de huidige beleidsregels ontheffingen aangevraagd voor arbeid van artistieke aard zodat kinderen in theatervoorstellingen kunnen spelen. De nieuwe conceptregelgeving is o.a. vereenvoudigd en gestandaardiseerd om onduidelijkheid en oneerlijkheid

te voorkomen. Als ervaren theaterproducenten herkennen we niet direct de geschetste problematiek dat vereenvoudiging en standaardisering noodzakelijk is, verduidelijking kan echter geen kwaad want in de praktijk blijkt dat de huidige regelgeving met name voor de betrokken ouders soms onduidelijk is. Helaas gaat in het conceptvoorstel de verduidelijking van de regelgeving gepaard met verscheidene extra beperkingen voor de kinderen. Vereenvoudiging van de regelgeving hoeft niet meteen te leiden tot extra beperkingen. Wij zijn van mening dat de voorgestelde versobering in de praktijk niet in het belang van de kinderen is.

Wij vragen u om de doelmatigheid en consequenties van de nieuw voorgestelde beleidsregels nogmaals zorgvuldig te toetsen en zodanig te herzien dat de voorgenomen vereenvoudiging geen extra beperkingen inhoudt. Hierdoor zal het voor de kinderen mogelijk blijven een rol te spelen in professionele theaterproducties om zodoende hun unieke talent te tonen en vooral te ontwikkelen.

Hieronder geven we puntsgewijs een reactie op verschillende onderdelen van de nieuwe concept beleidsregels inzake de ontheffing van het verbod op kinderarbeid 2015 (hierna "BOVK").

1. In de BOVK wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen incidentele werkzaamheden (foto-, TV- en filmopnames) en reeksproducties (theatervoorstellingen). Het Ministerie heeft er voor gekozen om ondanks de inhoudelijke verschillen dezelfde regels en waarborgen te hanteren. Hoewel deze uniformiteit voor verduidelijking zorgt, wordt voorbij gegaan aan vrij essentiële verschillen. Bij foto-, TV- en filmopnames wordt veelal in een kort tijdsbestek, onder hoge druk de medewerking van kinderen verwacht. Bij theaterproducties gaat het juist om langduriger trajecten waarin er tijd wordt genomen voor een zorgvuldig opgebouwde en gebalanceerde samenwerking tussen kinderen en de producent. Kinderen worden, onder deskundige leiding, opgeleid om aan de hand van de opgedane kennis en competenties een reeks (live) voorstellingen te kunnen geven. Het onderscheid tussen deze twee verschillende vormen van arbeid is destijds niet zonder reden ontstaan. Aangezien de te toetsen belasting van het kind niet met elkaar te vergelijken is, lijkt het ons onzorgvuldig om beide vormen van arbeid onder dezelfde regelgeving te laten vallen.
2. Het aantal arbeidsdagen voor een kind tussen de 7 en 13 jaar zal worden verlaagd van 24 naar ten hoogste 18 dagen arbeid per jaar. Vanuit het kind gezien merken we dat kinderen in de praktijk eerder meer dan minder dagen zouden willen werken. Het blijkt dat kinderen door het spelen in een toneelvoorstelling verschillende (sociale) vaardigheden ontwikkelen en meer zelfvertrouwen krijgen wat in veel gevallen zelfs tot betere schoolprestaties leidt.

Door het langduriger traject in het theater ontstaat er een hechte band tussen de kinderen onderling en met de professionele begeleiding. Een band die deze kinderen soms niet op school opbouwen omdat deze kinderen andere interesses hebben dan hun klasgenoten. De sociale waarde van het bij elkaar brengen van deze kinderen is erg groot. De huidige kwantitatieve norm van ten hoogste 24 dagen arbeid per jaar wordt door veel kinderen ervaren als een belemmering in plaats van een bescherming. Het verkorten van de speelperiode zal op sociaal emotioneel vlak van de kinderen een negatieve uitwerking hebben. Wij vragen ons dan ook af waarom voor deze verlaging van het aantal dagen gekozen is.

Om het kind op een adequate wijze te beschermen zijn wij van mening dat een zorgvuldig afgewogen belasting met een wekelijkse maximum aantal dagen veel effectievere en structurelere bescherming biedt dan de nu voorgestelde jaarquotum. Alleen zo kan gegarandeerd worden dat een kind naast school en zijn "werkzaamheden" structureel

voldoende energie en ruimte beschikbaar houdt om kind te zijn. Bij een goede balans zou het kind, net als wanneer hij bij een gewone sportvereniging lid zou zijn, zonder onderwijsachterstand, het gehele jaar zijn hobby kunnen uitoefenen.

3. In de BOVK zal bij de arbeid de wacht- en rusttijden nu meegerekend worden. In de theaterwereld brengt dit grote gevolgen met zich mee. Een kind dat in een voorstelling speelt heeft te maken met veel wacht- en rusttijden om uiteindelijk precies op het juiste moment te kunnen stralen op het toneel. Een normale kinderrol zal nog niet de helft van de voorstellingstijd op het toneel actief zijn. Er is een gebalanceerde mix van inspanning en ontspanning. Vandaar dat kinderen het spelen van twee voorstellingen op een weekenddag niet als een grote belasting ervaren. Het is zelfs zo dat kinderen het meest uitkijken naar zo'n weekenddag. Net als een hockeyteam die aan het einde van het seizoen aan een toernooi deelneemt waarbij ze op een lange dag het spelen van meerdere wedstrijden afwisselen met rustmomenten. Bijkomend voordeel van een weekenddag is dat het niet resulteert in schoolverzuim. Met de nieuwe definiëring van arbeidstijd is het spelen van 2 voorstellingen op een weekenddag echter onmogelijk.
4. De maximale hoeveelheid speelbeurten wordt in de BOVK geteld per leeftijdsjaar. Deze nieuwe manier van rekenen maakt het beleid niet makkelijker toepasbaar. Het bijhouden van speeldagen zal vele malen ingewikkelder worden en voor producenten zal het nog lastiger worden een correcte administratie aan te dragen. In voorstellingen worden kinderen vaak als team/groep ingezet. Ze bouwen een band op en raken aan elkaar gewend in het tegenspel wat ze elkaar bieden op het toneel. De nieuwe rekenmethode zal er in resulteren dat groepen uitelkaar zullen vallen en in andere samenstellingen door zullen moeten. Dit komt de rust en continuïteit voor de kinderen niet ten goede.
5. Onze sector heeft zich uitstekend ontwikkeld qua zelfregulerend karakter. Voor alle producenten geldt dat het welzijn van het kind belangrijker is dan de eigen productie. Schoolresultaten en stabiliteit in de privésituatie van het kind hebben voor ons de hoogste prioriteit. Mocht dat niet verenigbaar zijn met een productie dan wordt er gezamenlijk gekeken naar een oplossing, waarbij uiteindelijk het belang van het kind voor de productie gaat. Mede hierdoor kennen we eigenlijk geen problemen met kinderarbeid in de theatersector. De voorgestelde veranderingen geven ons minder speelruimte om juist voor elk kind een passende balans te vinden waardoor de arbeid goed samen kan gaan met onderwijs en eventuele andere verplichtingen.
6. Het spelen in een professionele theaterproductie is voor een kind, ondanks de commerciële achtergrond, zijn vrijetijdsbesteding. Voor hen is het hun hobby of sport. Net als in de sportwereld wordt dit in meer of mindere mate fanatiek uitgeoefend. Het spelen van een hoofdrol kan gezien worden als prestatie en het eenmalig als zandkabouters meedoen in Klaas Vaak de musical als recreatief. Echter in alle gevallen zal het vrijwillig zijn. Hiervoor zijn meerdere redenen en bewijzen:
 - Kinderen ervaren bij het spelen in een voorstelling geen commerciële of financiële druk. Hoogstens een gezonde hoeveelheid prestatiedrang om het beste uit zichzelf te halen, iets wat in de recreatieve/prestatieve sportwereld juist als meerwaarde gezien wordt.
 - In tegenstelling tot foto-, TV- en filmopnames zijn de kinderen tijdens het spelen in een voorstelling niet meer bij te sturen. Ze staan zelfstandig, live, op het toneel. De wil om dit te doen zal daarom altijd uit het kind zelf komen en kan niet opgelegd worden door ouders of producenten.

- Bij kinderen die in een voorstelling spelen is het ziekteverzuim verwaarloosbaar. De kinderen willen geen enkele voorstelling missen.
- Vele kinderen worden tijdens hun periode in een productie dermate geïnspireerd dat ze er zelfs voor kiezen hun talent verder te ontwikkelen. Veel toneel-kinderen worden na strenge selecties toegelaten tot vakopleidingen zoals De Nationale Balletacademie, het Koninklijk Conservatorium, Fontys Hogeschool voor de Kunsten in Tilburg of dansacademie Lucia Marthas en stromen daarna als volwassenen het professionele werkveld in.

De vernieuwde regelgeving beperkt de mogelijkheid voor talentvolle kunstkinderen om te doen wat ze het allerliefste willen, namelijk optreden. Anderzijds bemoeilijkt het de producenten om voorstellingen met kinderen te produceren waardoor er veel talent verloren zal gaan. Na jaren van, in goede samenwerking tussen producenten en inspectie, produceren van voorstellingen met kinderen zullen de voorgestelde beleidsregels leiden tot een grote inperking van de mogelijkheden.

In belang van alle talentvolle kinderen, het ontwikkelen van hun unieke talenten en vanuit de wil om producties met kinderrollen te blijven produceren vragen we u de versobering van de beleidsregels te heroverwegen en om de voorgenomen beleidsregels zodanig te herzien dat er een regelgeving ontstaat die naast helder en controleerbaar ook vooral recht doet aan de talentontwikkeling en wensen van de kinderen in de praktijk.

Wij zijn uiteraard bereid om verdere toelichting te geven en om mee te denken en suggesties aan te leveren om samen tot een vereenvoudigde, evenwichtige en gefundeerde herziening te komen.

Graag zien wij uw reactie tegemoet.

Namens de Vereniging voor Vrije Theaterproducenten

Jort Vlam
directeur

Bijlage 1:

Onderstaand een zelfstandig geschreven e-mail namens Jente van den Brenk (29-3-2005) aan Lodewijk Asscher. Jente is onderdeel van het kinder-ensemble bij Billy Elliot en heeft deze mail op 8-4-2015 zonder medeweten van de producent verstuurd toen het einde van haar speelbeurten naderde.

Beste meneer Asscher,

Ik ben Jente en ik ben 10 jaar en ik woon in Amsterdam.

Ik werd tot mijn grote verbazing vorig jaar aangenomen bij Billy Elliot de Musical.

Ik was super blij maar wist niet wat mij te wachten stond.

Ik had nooit kunnen denken dat dit zo leuk werd.

Het voelt nu zelfs als een gewoonte.

Maar het is bijna zover, ik moet stoppen.

Het liefst denk ik hier nog niet over na.

Het is zo een gek gevoel het is net alsof je ineens van school af gaat.

Ik verdien misschien wel geld maar dat boeit me niks.

Het gaat er om dat ik het leuk heb.

Ik heb net bij geschiedenis geleerd over de wet van Van Houten.

Eerst was ik het er niet mee eens maar in die tijd moest die wet wel bedacht worden.

Nu voelt het alsof ze zomaar iets van mij afpakken.

Als ik nu kijk ; voor de voorstelling draaide moest ik veel meer trainen met dansen dan dat ik nu doe.

Dat kostte geen speelbeurten omdat ik er geen geld voor kreeg.

Dat is hetzelfde met kinderen die goed zijn in tennis , hocy of turnen. Zij mogen net zo vaak sporten als ze willen terwijl ik maar 24 keer mag optreden bij Billy Elliot.

Ik vind dat niet eerlijk.

Nu is mijn vraag : waarom mogen zij zo vaak als ze willen en moet ik stoppen met billy Elliot?

Het is nu misschien wel zo dat ik er geld mee verdien maar dat hoef ik net zo goed niet.

Ik heb liever dat ik vaker mag spelen.

Met vriendelijke groet,

Jente